

Είναι άνοιξη και η καθημερινότητα στο Πάντειο τις τελευταίες ημέρες, φαντάζει λιγότερο μονότονη. Τα κομματικά τραπέζια βρίθουν από κόσμο, τοίχοι, πορτοπαράθυρα και παντός είδους επιφάνεια κοσμούνται από πολύχρωμα καλέσματα σε εκλογές, εκδρομές και Βέρτη. Προς τι, όμως, όλο αυτό το νταβαντούρι;

Στις 17 Απριλίου, κόμματα και παρατάξεις ζητάνε την ψήφο σου. Με άλλα λόγια, σου ζητούν να τους παραχωρήσεις **τη διαχείριση των αναγκών σου**, εν λευκώ, εξασφαλίζοντας με αυτόν τον τρόπο την "εύρυθμη" λειτουργία των αγωνιστικών ή μη κινήσεων.

Η εκλογική διαδικασία εντός του πανεπιστημίου αποτελεί άλλη μία δικλείδα αντιπροσώπευσης, που καταρρακώνει τη δυνατότητα αμεσοδημοκρατικών διαδικασιών, συντηρώντας έτσι την **ψευδαισθήση της συμμετοχής**, με σκοπό τη διαμόρφωση ενός "δημοκρατικού και ριζοσπαστικού" πανεπιστημίου. Ο εκάστοτε ψηφοφόρος, ρίχνοντας το ψηφαλάκι του, παραχωρεί οικειοθελώς ένα κομμάτι της ελευθερίας του και της αυτονομίας του στον επίδοξο αντιπρόσωπο ή σωτήρα.

Η δοξασμένη ΔΑΠ -κατεξοχήν μαντρόσκυλο του συστήματος και πρωτοπόρος στο αλισβερίσι- έχει πετύχει να διατηρεί το πανεπιστήμιο στη φορμόλη και τους φοιτητές σε λήθαργο*, συντηρώντας ακόμα τις ονειρώξεις περί καριέρας, κοινωνικής ανέλιξης και θερμαινόμενης πισίνας. Σημειώσεις, μπουκάλια σε μεγάλες πίστες και κάθε είδους διευκολύνσεις (μέχρι και συνοικέσια έχει το μενού) συνιστούν τα ανταλλάγματα της πολυπόθητης ψήφου. Οι αριστερές δυνάμεις, από την άλλη, επικαλούμενες την αναγκαιότητα γραφειοκρατικών θεσμών (κυνήγι εδρών στο Διοικητικό Συμβούλιο) για να καλούν "νόμιμα" Γενικές Συνελεύσεις, ενισχύουν, και αυτές, το εκλογικό πανηγύρι. Με την αποδυνάμωση, όμως, του ρόλου του ΔΣ στο πλαίσιο του νόμου Διαμαντοπούλου, το επιχείρημα αυτό απογυμνώνεται, αποδεικνύοντας έτσι περίτρανα την πλήρη ταύτιση της Αριστεράς με τους θεσμούς εκείνους, που πλέον έχουν αχρηστευθεί και από το ίδιο το κράτος. Όσον αφορά τους πρωτοεμφανιζόμενους ανεξάρτητους-ανένταχτους, αποτιμούμε θετικά τη δραστηριοποίησή τους, ωστόσο κινούνται σε καθαρά συντεχνιακά επίπεδα, μη αντιλαμβανόμενοι τον αγώνα συνολικά, αλλά μερικά. Τέλος, η Χρυσή Αυγή απειλεί ότι θα βγει από τους κόλπους της ΔΑΠ, που βρίσκεται τόσο καιρό,

(για του λόγου το αληθές βλέπε ΤΕΙ Θεσσαλονίκης) και θα κατέβει αυτόνομα στις εκλογές, ώστε να αποκτήσει θεσμική νομιμοποίηση τη στιγμή που στις περισσότερες σχολές, οι φασίστες δεν έχουν καμία παρουσία.

Οι ισχύοντες θεσμοί, που διαιωνίζουν τις γραφειοκρατικές και ιεραρχικές σχέσεις, μόνο την απέχθειά μας προκαλούν, οδηγώντας μας σε **συνειδητή εκλογική αποχή**. Και δεν μιλάμε για την αποχή της αδράνειας και της παθητικότητας, αλλά για την άρνηση της συμμετοχής στις υπάρχουσες δομές, προς όφελος της δημιουργίας παρεμβάσεων και σχημάτων, κοινώς **αυτοοργανωμένων εγχειρημάτων**, εντός των σχολών, αντιιεραρχικών, που δρουν με γνώμονα τις ισότιμες σχέσεις και τη συντροφικότητα. Σκοπός μιας τέτοιας συλλογικοποίησης, είναι η **ενδυνάμωση πολύπλευρου αγώνα** μέσα στα πανεπιστήμια, βάση κοινών συμφερόντων και διεκδικήσεων, χωρίς τη μεσολάβηση κομματικών φορέων και πεφωτισμένων ειδικών της πολιτικής. Ο πολύπλευρος αγώνας σίγουρα δεν περιέχει την ψευδαισθήση της πολιτικής συμμετοχής, μέσω των φοιτητικών εκλογών. Εμπεριέχει όμως, την καθημερινή παρουσία και δράση, τη **συλλογική άρνηση** να πληρώσουμε τη φοίτηση μας, τη χρήση του πανεπιστημίου ως **κοινωνικού χώρου**, τη νοηματοδότηση των, από καιρό **εκφυλισμένων, γραφειοκρατικών Γενικών Συνελεύσεων**, την προσπάθεια δημιουργίας **κοινών δομών και δράσεων** φοιτητών-εργαζομένων στο πανεπιστήμιο, μέσω επιτροπών αγώνα. **Τη δημιουργία αυτοοργανωμένης κοινότητας αγώνα στις σχολές, για την ικανοποίηση των δικών μας αναγκών.**

**Ο λήθαργος ολοκληρώνεται από την μπλε μεταρρυθμιστική ταπετσαρία που έχουν ντύσει όλη τη σχολή, για την οποία, ο "ουδέτερος" πρύτανης δεν ενοχλείται. Τι περίεργο, ενοχλείται μόνο από τις 30 αφίσες μας, οι οποίες κατεβαίνουν πριν ακόμα μπουν.*

Υ.Γ. Guest star: Μαυρογαλούπος

**ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ
ΠΑΝΤΕΙΟΥ**

epp.espivblogs.net